töötamast varsti peale kohalemonteerimist ja katsed selle katla parandamiseks ei andnud mingeid tulemusi. Ka 1932. a. katlale juurde ehitatud eelküte ei parandanud olukorda ja ülevaatuse ajal oli eelküte lagunemas.

Seetõttu leiti vajalikuks asendada väiksem küttekatel uuega, mis rahuldaks kõik tehnilised nõuded. Otsustati eraldada soojavee-keskkütte raudkatel torudest, müür lahti lõhkuda, seina avaus lahti võtta, katel välja tõsta, kivid ning prügi välja kanda ja seina avaus kinni müürida ning kõrvaldatud keskküttekatla asemele üles seada kodumaal valmistatud kütteliigetest kokkupandav malmkatel, mis oleks turbakütte jaoks tarviliku küttepinnaga. See katel otsustati varustada täieliku garnituuriga, nagu suitsutoru, suitsusiiber, kaitseplekid, puhastusluuk, automaatne kütteregulaator, termomeeter, täite- ja tühjenduskraanid, hüdromeeter koos kraaniga, kaks vahelduvat kaitseventiili ja üks komplekt tulekohendamis- ja katlapuhastamisvahendeid. Katla küttepind otsustati arvestada nõnda, et keskküttest saadav temperatuur klaasides oleks 18° C välistemperatuuri — 25° C juures, kusjuures veetemperatuur katlast väljumisel ei tohi tõusta üle 85° C ja tagasivoolutorus mitte langeda alla 60° C.

Katla uuendamistööde väljaandmiseks 17. juulil 1936. a. korraldatud piiratud valikpakkumised ei andnud tulemusi, mispärast tööd anti välja sobivale töövõtjale vabal kokkuleppel hinnaga 2 750 krooni. Valmis tööd võeti vastu 27. novembril 1936. a. See on A/S Fr. Krulli soojavee-keskkütte malmist katel 30,50 m² küttepinnaga.

„Tartu Kodu“ keskkütteseadete juures ettevõetud parandused näitasid, et keskküttekatel oli kasutamiskõlbmatuks muutunud. Kuna ka asutisel olemasolev „jaapani“ desinfektsiooniahi ei täitnud oma otstarvet küllaldaselt, sest osa parasiite jäid peale desinfektsiooni alles, peeti vajalikuks keskküttekatla auru tarvitamist desinfektsioonikatla soojendamiseks.

Neil põhjustel muretseti uus aurukatel kuni 6,5 m² küttepinnaga ja kuni 4 atm. töörõhuga. Samuti lasti valmistada uus ovaalne desinfektsioonikatel, mille pikkus 1,9 m, kõrgus 1,25 m ja laius 1,10 m. Katlad ja nende kohalemonteerimine läksid maksma 1 500 krooni.

Raekoja välisseinad värviti kaks korda õlivärviga, samuti aknaraamid väljastpoolt ja välisuksed ning aknaplekid. Kõdunenud aknaplekid kõrvaldati ja asendati uutega ning parandati tsinkplekist vihmaveetorud. Tööd anti välja ettevõtjaile 1 382,38 krooni eest.

Tartu V, lk. 106